

ผู้นำแห่งสันติภาพ

เมื่อฝูงโคว่ายข้ามแม่น้ำอยู่ ถ้าโคจำฝูงว่ายคดเคี้ยว
โคที่เหลือทั้งหมดจะว่ายคดเคี้ยวตามไปด้วย ในหมู่มนุษย์ก็
เช่นเดียวกัน ถ้าผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ ประพฤติ
ไม่เป็นธรรม ปวงประชาที่เหลือก็จะประพฤติไม่เป็นธรรม
ตามไปด้วย ถ้าข้าราชการประพฤติไม่เป็นธรรม ราษฎรก็อยู่
อย่างลำบาก

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๖๘

ปัจจุบันนี้สถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงสูง บ้านเมืองของเราอยู่ในภาวะเศรษฐกิจย่ำแย่ มีขึ้นมีลง บางครั้งก็ดี บางครั้งก็ไม่ดี ช่วงไหนกระแสจิตของชาวโลกตั้งมั่นอยู่ในคุณงามความดี ล้างสมบุญอยู่เป็นนิตย์ เศรษฐกิจจะฟื้นฟู ข้าวปลาอาหารจะอุดมสมบูรณ์ ยิ่งหากเราทำความดีด้วยการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ไม่ประมาทในชีวิต แม้ความดีที่เราทำไปเพียงเล็กๆ น้อยๆ หรือเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ ก็สามารถขยายผลดีให้แก่โลก และจักรวาลได้ โดยเฉพาะความดีที่เกิดจากการฝึกฝนใจให้บริสุทธิ์ หยุดหนึ่งเป็นประจำนี้ จะช่วยกลั่นบรรยากาศโลก ให้เกิดกระแสแห่งความบริสุทธิ์ หากเป็นเช่นนี้ สิ่งที่ดีทั้งหลายย่อมจะบังเกิดขึ้น ฉะนั้น การเจริญสมาธิภาวนาจึงเป็นกรณียกิจที่ทุกๆ คน ควรพร้อมใจกันลงมือปฏิบัติ เพื่อให้ตัวเราเองและชาวโลก ได้เข้าถึงสันติสุขภายในที่แท้จริง สันติภาพของโลกย่อมจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

มีวาระพระบาลีที่ท่านกล่าวไว้ใน ขุททกนิกาย ชาดก ว่า

“เมื่อฝูงโควายข้ามแม่น้ำอยู่ ถ้าโคจำฝูงวายคดเคี้ยว โคที่เหลือทั้งหมดจะวายคดเคี้ยวตามไปด้วยในหมู่มนุษย์ก็เช่นเดียวกัน ถ้าผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ ประพฤติไม่เป็นธรรม ปวงประชาที่เหลือก็จะประพฤติไม่เป็นธรรมตามไปด้วย

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๖๕

ถ้าข้าราชการประพฤตินี้ไม่เป็นธรรม ราษฎรก็อยู่อย่างลำบาก”

ปัจจุบัน โลกมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง ประเทศไทยของเราอยู่ในยุคสมัยที่ประชาธิปไตยกำลังเบ่งบาน ทุกคนในบ้านเมืองมีสิทธิมีเสียงในการเลือกผู้นำเข้าไปบริหารประเทศชาติ เพื่อพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองทัดเทียมนานาประเทศ การแสวงหาคนดีเพื่อมาเป็นตัวแทนของเราเข้าไปทำงานเพื่อประเทศชาติ จึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะผู้นำ คือ ผู้ชี้ชะตาอนาคตของชาติว่า จะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้หรือไม่

ยิ่งกว่านั้นยังมีเหตุการณ์นองเลือด หรือโศกนาฏกรรมต่างๆ เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก ซึ่งสาเหตุเกิดมาจากกิเลสในใจของมนุษย์ นั่นคือความโลภ ความโกรธ และความหลง ที่ทำให้เกิดการเข่นฆ่าเพื่อความเป็นใหญ่ หรือเพื่อผลประโยชน์ ถ้าหากได้ผู้นำที่ดีมาปกครองประเทศชาติบ้านเมือง เป็นผู้มีความรัก ความปรารถนาดี ต่อมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง มีศีลธรรม ทำตนให้เป็นต้นแบบที่ดี แนะนำทุกคนในประเทศชาติ ให้รู้จักสามัคคี มีความปรองดองกัน แม้มีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา หรือเผ่าพันธุ์ก็ตาม หากทุกๆ คนดำรงตนอยู่ในศีล ๕ ประเทศชาติบ้านเมือง รวมไปถึงทั่วทั้งโลกย่อมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๗๐

*ในอดีตกาล พระเจ้าพรหมทัตเสวยราชสมบัติในกรุงพาราณสี พระโพธิสัตว์ทรงถือปฏิสนธิในพระครรภ์ของอัครมเหสี ครั้นประสูติแล้ว พระประยูรญาติขนานพระนามว่า พรหมทัตกุมาร เมื่อมีพระชนม์ ๑๖ พรรษา ทรงศึกษาศิลปะในเมืองตักกิลาทรงเจนจบในไตรเพท และสำเร็จศิลปศาสตร์ ๑๘ สาขา ในสมัยนั้นประชาชนในกรุงพาราณสี พากันฆ่าแพะ แกะ ไก่ เพื่อบวงสรวงผีลาง เทวดา ด้วยการเอาเนื้อ และโลหิตสดๆ ของสัตว์ต่างๆ ไปบูชาเทพเจ้าที่ตนนับถือเป็นประจำ

พรหมทัตกุมารดำริว่า ประชาชนต่างพากันฆ่าสัตว์ โดยไม่รู้ตัวว่ากำลังทำปาณาติบาต ละโลกไปแล้วต้องบ่ายหน้าไปสู่อายภูมิ ตกนรกหมกไหม้ เพราะความเห็นผิด ถ้าหากเราครองราชย์แทนพระราชบิดาเราจะต้องไม่ให้สัตว์แม้เพียงตัวเดียวต้องมาสังเวชชีวิตแบบนี้ เราต้องหาอุบายไม่ให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เพื่อบูชาয়ัญด้วยวิธีผิดๆ เช่นนี้ ความปรารถนาที่จะให้มหาชนเลิกปาณาติบาต ฝังอยู่ในพระทัยของพระองค์ตลอดมา

วันหนึ่ง พระองค์ทรงราชรถเสด็จออกจากเมืองตามลำพังทอดพระเนตรเห็นมหาชนชุมนุมกันที่ต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่ง ใครอยากได้สิ่งใด ไม่ว่าอยากได้ลูกเป็นชายหรือหญิง ปรารถนา

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๗๑

ลาก ยศ ชื่อเสียง ต่างมาบนบานต่อเทวดา ซึ่งสิงสถิตอยู่ที่
ต้นไทรแห่งนั้น พระโอรสเสด็จลงจากรถ ทรงดำเนินเข้าไปใกล้ๆ
ต้นไม้ ทรงถือดอกไม้ และของหอมเข้าไปบูชา ทำประทักษิณ
ต้นไม้เช่นเดียวกับที่คนอื่นๆ ทำกัน จากนั้นได้เสด็จขึ้นรถกลับ
เข้าเมืองตามเดิม ตั้งแต่นั้นมา พระองค์ทรงเสด็จไปบูชา
นอบน้อมรุกขเทวดาที่ต้นไม้ นั้นเป็นประจำ

ต่อมา เมื่อพระราชบิดาสวรรคต พระโอรสได้สวดยราชย์
สืบต่อจากพระราชบิดา ทรงประพฤติปฏิบัติตามทศพิธราชธรรม
อย่างเคร่งครัด พระองค์ทรงดำริว่า บัดนี้ แม้เราได้เป็นมหากษัตริย์
แล้วก็ตาม แต่ความปรารถนาที่จะให้ประชาชน เลิกนับถือผีสา
เทวดาและเลิกฆ่าสัตว์นั้น ยังทำไม่สำเร็จ และยุคสมัยนี้บ้านเมือง
มีผู้ทูลกล่าวกวาม เราต้องหาทางทำให้มหาชนเป็นลัษมาทฤษฏีให้ได้

พระราชารัจึงมีรับสั่งเรียกพวกอำมาตย์ พราหมณ์ คฤหบดี
พร้อมทั้งชาวบ้านมาประชุมกัน และประกาศว่า “ท่านผู้เจริญ
ทั้งหลาย พวกท่านรู้ไหมว่า เหตุใด เราจึงได้ราชสมบัติ” เมื่อ
ไม่มีผู้ใดตอบ พระองค์จึงมีพระราชดำรัสต่อไปว่า “ในครั้งนั้น
เราตั้งความปรารถนาไว้ว่า ถ้าเราได้ราชสมบัติ จักกระทำพลักรรม
ต่อเทวดา ตอนนีเราได้ราชสมบัติแล้วด้วยอาณาภพของเทวดา
เพราะฉะนั้นเราจึงอยากทำพลักรรมแก่เทวดา พวกท่านอย่าได้
ชักช้ากันอยู่เลย พวกัันเตรียมพลักรรมเร็วเข้าเถิด”

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๓๒

พวกอำมาตย์ทูลถามว่า “ขอเดชะ พวกข้าพระพุทธเจ้า จักจัดสิ่งใดเล่า พระเจ้าข้า” พระราชารับสั่งว่า “ท่านทั้งหลาย เราได้บนบานต่อเทวดาไว้ว่า ข้าพเจ้าจักฆ่าหมู่คนที่ประพฤติ ผิดศีล ผิดธรรม ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ชอบลักขโมย ประพฤติผิดลูก เมียของคนอื่น คนมักพูดเท็จ หลงใหลในการดื่มน้ำเมาสิ่งเสพติด ให้โทษทั้งหลาย

เพราะฉะนั้น พวกท่านจงตีฆ้องประกาศไปว่า พระราชา ของพวกเรา ครั้นดำรงเป็นอุปราชอยู่นั้น ทรงบนเทวดาไว้เช่นนี้ ว่า ถ้าทรงครองราชย์ จักให้ฆ่าคนที่ทุศีลในรัชกาลของพระองค์ ให้หมด แล้วกระทำพิธีกรรมต่อเทวดา บัดนี้พระองค์มีพระราช- ประสงค์จะให้ฆ่าคนที่ทุศีลประมาณพันคน แล้วให้เอาเครื่องใน เอาหัวใจ ปอด ตับของคนเหล่านั้น ไปทำพิธีกรรมแก่เทวดา ขอชาวเมืองทั้งหลายจงรับรู้ไว้เช่นนี้เถิด”

เมื่อให้ประกาศตามนี้แล้ว พวกอำมาตย์ได้เที่ยวตักลอง ป่าวประกาศไปทั่วเมืองพาราณสี มีปริมาณพล ๑๒ โยชน์ ชาว ประชาทั่วไปได้ฟังประกาศแล้วต่างกลัวพระอาญา ตั้งแต่นั้นมา ไม่มีผู้ใดทำผิดศีลแม้เพียงข้อเดียว ทุกคนที่เคยฆ่าสัตว์ ลักขโมย พากันเลิกอย่างเด็ดขาด ดำรงอยู่ในศีลอยู่ในธรรมกันทั้งหมด

ด้วยกุศโลบายอันแนบเนียนนี้ ตลอดเวลาที่พระโพธิสัตว์

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๗๓

ครองราชย์อยู่ ไม่มีผู้ใดประพาศพิณพิณ ๕ และประพาศพิณพิณ-
กรรมบถ ๑๐ ประการ ทั้งพระราชาทรงดำรงตนเป็นต้นแบบที่ดี
และทรงแนะนำชาวแคว้นแคว้นให้รักษาศิลปด้วย ทำให้บ้านเมือง
อยู่เย็นเป็นสุข ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล พืชพันธุ์ธัญญาหารก็
อุดมสมบูรณ์ ทุกคนมีศีลเป็นอาภรณ์ เมื่อละโลกไปแล้ว
ทั้งพระราชและชาวเมืองต่างไปบังเกิดในสุคติโลกสวรรค์
เทพนครสว่างไสวไปด้วยเทพบุตรเทพธิดาผู้พร้อมไปด้วย
เบญจศีลกันทุกคน

เราจะเห็นว่า ยุคสมัยใด หากมีผู้นำหรือนักบริหารประเทศ
ที่ประพาศธรรม ทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี อีกทั้งยังแนะนำ
ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ดำรงตนอยู่ในกุศลธรรมด้วย ยุคสมัยนั้น
ความเจริญรุ่งเรืองย่อมบังเกิดขึ้น ประเทศชาติก็มีความร่มเย็น
เป็นสุข การรู้จักเลือกคนดีมีศีลมีธรรมมาบริหารประเทศชาติ
บ้านเมืองจึงเป็นเรื่องสำคัญ เราต้องเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดัน
ประเทศชาติให้ก้าวไปสู่ยุคใหม่ ยุคของชาวศิวิไลซ์ ที่ทั้งผู้นำ
และผู้ตามต่างประพาศธรรมกันหมดทุกคน

การจะดูว่า ใครเป็นคนดีที่ควรยกย่องให้เป็นผู้นำ ผู้รู้
ท่านให้ดูว่า บุคคลนั้นเป็นบัณฑิตที่คิดดี พูดดี และทำแต่สิ่งที่ดีๆ
เป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ต้องมีสติปัญญาดี หนักแน่น

ผู้นำแห่งสันติภาพ

๑๗๔

ในคุณธรรม ชอบเสียสละ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นคนมีศีลธรรม
อย่างน้อยมีศีล ๕ เป็นมาตรฐานของชีวิต ถ้าได้ผู้นำที่มีศีล
มีธรรมเช่นนี้ ผู้ตามก็จะทำตาม และจะอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก
บ้านเมืองไม่มีการคอร์รัปชัน เอารัดเอาเปรียบกัน ความสงบสุข
ย่อมเกิดขึ้นในสังคม

ดังนั้น ในฐานะที่เราอยู่ในสังคมของประชาธิปไตย
ให้รู้จักใช้สติปัญญากันให้ดี เลือกคนดีเข้ามาเป็นผู้นำในการ
นำพาสันติสุขให้บังเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติและชาวโลก อีกทั้ง
ตัวเราเองต้องหมั่นประพฤติธรรมอยู่ในศีลธรรมอันดีงามด้วย
เพื่อให้เป็นผู้มีธรรมะเป็นอาภรณ์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งภายใน
กันทุกๆ คน

